

C/2024/3074

13.5.2024

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2024 r. – Global Legal Action Network i CAN-Europe/Komisja

(Sprawa T-120/24)

(C/2024/3074)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Global Legal Action Network (Galway, Irlandia), Climate Action Network Europe (CAN-Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: H. Leith, Barrister-at-Law)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), przesłanej pismem z dnia 14 grudnia 2023 r., w której Komisja oddaliła wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej z dnia 23 sierpnia 2023 r. złożony przez stronę skarżącą na podstawie art. 10 rozporządzenia w sprawie stosowania konwencji z Aarhus⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżącą podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji błędnie odrzucono jako niedopuszczalną sekcję IV wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej. Wszelkie argumenty, zgodnie z którymi zarzuty podniesione w sekcji IV wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej nie mogły stanowić uzasadnienia wniosku strony skarżącej o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej były również błędne. Błędy te wynikały z zastosowania niewłaściwego kryterium prawnego lub popełnienia oczywistych błędów w ocenie.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji błędnie oddalano jako bezzasadne zarzuty strony skarżącej podniesione na poparcie wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej od decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2023/1319 z dnia 28 czerwca 2023 r.⁽²⁾. Zarzut ten opiera się na czterech zarzutach częściowych, które dowodzą, że zastosowano niewłaściwe kryteria prawne lub że podstawą przyjęcia zaskarżonej decyzji były oczywiste błędy w ocenie.
 - Pierwszy zarzut częściowy, dotyczący tego że w zaskarżonej decyzji błędnie stwierdzono, że nie ma zastosowania obowiązek prawny oceny dróg redukcji emisji gazów cieplarnianych na świecie, która jest konieczna do utrzymania globalnego ocieplenia na poziomie 1,5° C (co pociąga za sobą obowiązek oceny wykonalności w tym celu dróg redukcji emisji, również w odniesieniu do możliwości polegania na technologiach usuwania dwutlenku węgla zakładanych przez niektóre drogi redukcji emisji). W zaskarżonej decyzji błędnie zasugerowano również, że uwzględniono zakres, w jakim możliwe jest poleganie na technologiach usuwania dwutlenku węgla.
 - Drugi zarzut częściowy, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji błędnie stwierdzono, iż Unia Europejska nie ma prawnego obowiązku ustalenia własnych celów w zakresie emisji na 2030 r. w sposób spójny z rozsądną miarą jej sprawiedliwego udziału w globalnej redukcji emisji, która jest konieczna do utrzymania globalnego ocieplenia na poziomie 1,5° C.
 - Trzeci zarzut częściowy, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji błędnie odrzucono wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej, zgodnie z którym Unia ma obowiązek osiągnięcia, w ramach rozsądnej miary jej sprawiedliwego udziału, pełnego zakresu redukcji emisji, który może osiągnąć na szczeblu krajowym. W zaskarżonej decyzji nie zakwestionowano istnienia tego obowiązku ani nie usiłowano wykazać, że roczne limity emisji zostały ustalone zgodnie z takim obowiązkiem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006 L 264, s. 13).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/1319 z dnia 28 czerwca 2023 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2020/2126 w celu przeglądu rocznych limitów emisji państw członkowskich na lata 2023–2030 (Dz.U. 2023 L 163, s. 9).

- Czwarty zarzut cząstkowy, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji błędnie odrzucono wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej, zgodnie z którym w ocenie uzasadniającej roczne limity emisji nie uwzględniono praw podstawowych ani wpływu zmian klimatu lub przyczyniania się do zmian klimatu, które wynikałyby z unijnych celów redukcji emisji, na prawa podstawowe. Zaskarżona decyzja odnosiła się jedynie do uwzględnienia w tej ocenie niektórych, ale nie wszystkich praw podstawowych. Ocena ta nie obejmuje w ogóle zakresu, w jakim zmiany klimatu (w tym zmiany klimatu, do której przyczyniłyby się unijne cele redukcji emisji) wpłynęłyby na te prawa podstawowe.
-